

ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਾਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ”

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ, ਕਿ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(ਈ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬੇਤੁਕਾ ਹਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪੀ. ਵੈਂਕਟਰਮਾ ਅਈਅਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੱਟ ਮਾਈ ਬਨਾਮ ਹੁਕਮ ਮਾਈ ਤਨੀ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (13) ਵਿਚਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ; ਸੇਠ ਲਛਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਧਰਮਚੰਦ (14); ਵਤਕੇਫਚਲਾ ਥੋਤੰਗਲ ਚੱਕੂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮਥੂ ਬਨਾਮ ਅਚੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (15); ਭਰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿੰਦਾ ਚਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (16); ਅਤੇ ਸੁਭਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (17); ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ. ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ।

ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ. ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਲਈ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰੁਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੀਹਾਂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1966 ਦੇ SAO ਨੰ. 31.

9 ਮਈ 1967 ਈ

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) - ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 90 - ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰੱਦੀ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (13) 13) ਏਆਈਆਰ 1930 ਲਾਹੌਰ 820।
 (14) ਏਆਈਆਰ 1926 ਨਾਗਪੁਰ 396
 (15) ਏਆਈਆਰ 1934 ਮੈਡ. 461.
 (16) ਏਆਈਆਰ 1918 ਅਵਧ। 374.
 (17) ਏਆਈਆਰ 1943 ਲਾਹੌਰ 265

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰੱਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਬੇਸ਼ਕ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਬੀ), ਫਰੀਦਕੋਟ, ਮਿਤੀ 22 ਮਈ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।, 1965, ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ।

ਟੀ ਇਰਥ ਸਿੰਘ ਮੁੰਜਰਾਲ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।
 ਕੇਦਾਰ ਐਨ ਐਥ ਟੀ ਈਵਾਰੀ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ:-

- (1) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ 19 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ 23 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ 20 ਜੂਨ, 1960/18 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਗਸਤ, 1961. ਉਹੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਗੌਰੀ ਬਨਾਮ ਉਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ

(1) ਏਆਈਆਰ 1942 ਲਾਹੌਰ 153 (ਐਫਬੀ)।

ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਮੀਹਾਂ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

- (2) ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ; ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਜਨਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਅਤੇ ਦਬਾਏ ਗਏ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਵਾਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਰੱਦ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ।

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਮੁੰਜਰਾਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰੱਦ ਹੈ। . ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਆਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫ਼ਲ ਹਾਂ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ 'ਵਿਕਰੀ' ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਰੁਕ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗੌਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੌਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ੩। ਗੌਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੌਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਨਕ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸ੍ਰੀ ਮੁੰਜਰਾਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੇ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਖੁਦ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ 'ਇੱਕ ਵੈਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਐਨੀਲ 'ਤੇ, ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸਨਰੇਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ

(2) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 608.

ਸਹਾਇਕ ਫਰਮਾਨ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਗੁਆਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਮਾਨ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰੱਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 29 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰੁਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ' ,

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ

ਕੇਸੀ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ— ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ , —ਜਵਾਬਦਾਰ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰ. 2986.

9 ਮਈ 1967 ਈ

ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ (1956 ਦਾ XXXVII)- ਐੱਸ. 115, 116 ਅਤੇ 129— ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਏਕੀਕਰਣ ਨਿਯਮ — ਕੀ। ultra vires S. 129 — ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। 115 ਅਤੇ 116— ਕੀ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ- ਕੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 129 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ

ਨਹੀਂ ਖੋਹਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਏਕੀਕਰਣ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਏਕੀਕਰਣ ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।